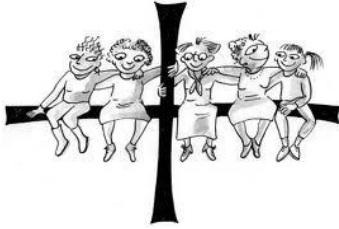


8 març 2020

MOVIMENTS I COL·LECTIUS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS: ACO, GOAC, JOC I MIJAC, CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS OBRERS I POPULARS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA



“Portem anys lluitant, manifestant-nos, sortint en mitjans, demanant una cosa tan simple com el fi de la precarietat laboral. Hem estat víctimes d’acomiadaments improcedents per formar part de Las Kellys, de males pràctiques, de situacions vexatòries, però ningú ens va defensar. No és normal que en 60 minuts haguem de netejar 5 habitacions d’un hotel. Continuarem lluitant fins que les institucions canviïn la llei. L’externalització dels serveis ens condemna a la precarietat.”

“Avui un pacient després d’administrar-li el tractament m’ha dit que ‘sóc molt follable’. No és un pacient de salut mental, sap perfectament què m’ha dit i que no està bé. Quan li he dit que el denunciaria a sobre s’ha sentit ofès perquè ‘estic exagerant i que el que m’ha dit era un afalac... haver d’aguantar aquesta mena de comentaris a la feina més sovint del que ens pensem, és una merda.”

Les dones treballadores encara som víctimes directes de la precarietat laboral i la desigualtat. L’any 2020 la bretxa salarial segueix afectant moltes dones, segons la Unió Sindical Obrera (USO) les dones cobren, de mitjana, 10’81 euros davant del 15’13 euros que arriben a ingressar els homes. La dificultat per accedir a llocs de responsabilitat també se suma com a exponent visible de la desigualtat que patim a l’àmbit laboral. Les dones continuem sent les principals encarregades de les cures intrafamiliars. Majoritàriament, som nosaltres mateixes qui demanem la reducció de jornada per poder garantir les cures dels altres, s’invisibilitza el valor del propi servei que es dona. Tot això és part del paper, en el model de societat, que les dones treballadores hem après i interioritzat.

No obstant això, celebrem el recent augment de durada del permís de paternitat a 12 setmanes, i que s’acosta cada cop més a les 16 setmanes de maternitat. Aquest canvi permet una igualtat real a l’hora d’encarregar-se de les cures dels fills i filles.

Creiem fermament que som una peça clau i imprescindible en la lluita contra les opressions i la conquesta de la justícia social a tots nivells. Un dels espais més importants per trencar amb aquestes desigualtats és l’elaboració de polítiques i normatives que treballin a favor de la igualtat de la dona en l’àmbit laboral, aportant la nostra experiència i sensibilitat. Poder participar d’aquests espais és encara un repte per la societat.

Maria digué: La meva ànima magnifica el senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva. [...] Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalta els humils; omple de bens als pobres i els rics se’n tornen sense res. (Lluc 1, 46-47/ 51-52-53)

♀ Apel·lem a la **sororitat**, que busca l’aliança i l’ajuda mútua entre dones per contribuir amb accions específiques a l’eliminació social de totes les formes d’opressió i el conseqüent **empoderament femení**. Aquesta lluita i acompanyament mutu el reconeixem en tants projectes i reivindicacions fetes per dones i per a dones! Així mateix, creiem necessària la implicació i conscienciació dels homes per a avançar en aquest camí cap a un món nou de totes i tots.

♀ Volem reivindicar que les dones no gaudim de paritat de representació en els espais de diàleg i decisió i, per lo tant, l’elaboració i adopció de les polítiques de treball no donen sortida a les injustícies i desigualtats laborals que patim.

♀ Ens solidaritzem amb totes les companyes feministes d’arreu del món que lluiten contra els feminicidis, les agressions sexuals sistemàtiques i la cosificació constant de les dones. Reafirmem que el feminisme ha de ser interseccional i sempre ha d’estar de part de les més discriminades, ja sigui per raó de raça, ètnia, gènere, religió, orientació sexual o classe social. La nostra lluita és mundial, com bé deia l’escriptora Audre Lorde: **“No seré una dona lliure mentre continuï havent-hi dones sotmeses”**

♀ Ens alegrem especialment del sorgiment de la **Coordinadora de dones Creients**, en el marc de les reivindicacions del 8M dels últims anys i focalitzant la denúncia de la discriminació de la dona dins l’Església i la lluita per la igualtat dins de la institució. En aquest sentit, la protesta **“Alcem la Veu”**, feta l’1 de març d’enguany, iniciada a Barcelona i a la què s’han sumat multitud de ciutats arreu de l’estat, marca un punt d’inflexió. Us animem a que hi participeu per alçar la nostra veu com a dones creients!